

CERETANIA

PERIÓDIC QUINZENAL

Defensor dels interessos

:: de CERDANYA ::

Preus de Subscripció: 8 pessetes l'any Trimestre, 2 pessetes Número sol: 40 cèntims

Inauguració de la Fàbrica de llet condensada S. A. L. I.

Tal com estava anunciat, el diumenge, dia 3 del corrent, tingué lloc la inauguració oficial d'aquesta important fàbrica.

Després del què se'ns havia dit, prou pensàvem que la dita inauguració portaria a Puigcerdà una gran gentada, però, la que assistí a l'acte sobrepujà de molt les nostres suposicions, tan, que per a donar idea del què fou diem que mai havíem vist tanta gernació pels nostres carrers, places i camins. La carretera de Bourg-Madame ens feia recordar aquells bons temps de l'antiga fira en que tota la gent de Cerdanya s'hi deixava caure. Era una processó continuada d'anants i vinents. Ja el dissabte a la nit el tren arribà ple i l'endemà, dia de l'inauguració, a més dels tres trens especials que s'havien organitzat, arribaren gran nombre d'autocars i cotxes de turisme, amb les places totes ocupades. Això feu que l'emplaçament de la fàbrica semblés un formiguer humà.

L'hora de l'acte era donada per les dotze del migdia i ja molta estona abans no es cabia en els patis, prats i carretera dels voltants de l'edifici, enfront del qual s'havia muntat una vasta tribuna per les autoritats, representants de la S. A. L. I., premsa i demés convidats oficials. La tribuna s'anà ocupant i a poc menys de la una s'iniciaren els discursos havent executat abans la banda contractada

per l'Ajuntament «Els Segadors» i «l'Himne Nacional» que foren ovacionats.

Ja es faran càrrec els nostres lectors que l'espai del nostre periòdic no ens permet publicar tots els parlaments que es pronunciaren; no en tendríem prou amb dos números sencers, però si diem que tots foren discursos d'optimisme i d'encoratjament, prometedors de jorns esplèndits i de prosperitats. L'amic Turiera ens llegí unes documentades quartilles fent història de l'indústria lletèra a Cerdanya de la qual, després d'en Carbonell de Gorguja, ell fou un dels iniciadors, fins a l'establiment d'aquesta gran fàbrica. També ens parlà amb entusiasme el volgut amic Xavier Pons, el qual mestriolament ens feu notar els modernismes amb que ha estat muntada la fàbrica, l'acte de l'inauguració de la qual era radiat, al costat de la manca de carreteres en què ens trobem a Cerdanya, çò que constitueix un contrast que cal fer desaparèixer com més aviat millor. Oïrem la paraula d'altres representants dels estaments interessats, de l'Alcalde senyor Cosp, del president de l'Assemblea Municipal de Barcelona senyor Carbonell, del president de la S.A.L.I., senyor Monjonell, del Director senyor Domènech i altres, resumint-los tots, el nostre estimat amic, el diputat a Corts per aquesta circumscripció, senyor Estelrich, el qual s'expressà com segueix:

Saluda especialment als amics de la Cerdanya i celebra l'acte com una manifestació d'optimisme, en aquests temps enguniosos i túbols. En el camp cultural, als atacs combinats de la decadència i la barbàrie, oposàvem fa pocs dies la bellesa de la festa del llibre i l'exaltació de les coses espirituals. En el camp econòmic, hi ha avui, per dissort, vacil·lacions, temences i àdhuc terror; a l'esperit derrotista, que cal combatre, el nostre poble oposa realitzacions entusiastes com la que

representa l'empresa que s'ha inaugurat. En aquests temps de prova, l'espectacle d'aquesta multitud que confia en les virtuts del treball i de la solidaritat social justifica totes les esperances en la definitiva salvació del nostre poble. (Grans aplaudiments).

En efecte: l'empresa és un triomf de la tècnica, de l'organització i del treball català. Distribuidors i venedors s'han unit per a fer-la possible. Ara s'hi uniran els pagesos productors. És un triomf del

cooperativisme català. A desgrat del seu individualisme proverbial, el català és capaç de les empreses col·lectives. Aquesta n'és una magnífica prova. El que cal es predicar-li, en tots els camps, la cooperació, contra la trituració individualista.

El senyor Estelrich creu que la trascendència de l'acte radica en aquests ensenyaments: L'empresa inaugurada té la seva intenció política i social. S'insereix dintre el conjunt de creacions que han de determinar la reconstrucció i fortificació

de Catalunya. Tot poble renaixent com el nostre necessita models. Per dissort s'han predicat al nostre poble exemples d'altres països que no seran mai aplicables al nostre tipus de societat i a la nostra economia. Cal, per contra, assenyalar al nostre poble l'exemple dels països nòrdics, dels pobles escandinaus, de tipus econòmic tan similar al nostre i en els quals una democràcia jeràrquica, una tolerància normal en les idees, una penetració social i un cooperativisme econòmic, sobretot en l'agricultura i indústries derivades, han permès la consolidació d'aquells pobles, la convivència de tots els estaments, el funcionament de la democràcia, i la realització de les màximes reformes socials, sense recórrer a la prèvia anarquia ni als procediments de violència. (Aplaudiments.)

Concretament, a la Cerdanya, l'empresa inaugurada contribueix a resoldre el problema de la despoblació del camp que tant preocupa a economistes i a patriotes.

Tots els discursos foren fortament aplaudits, però, sobretot aquest darrer que fou coronat per una formidable ovació.

Clogué l'acte el president de la nova entitat posant-hi punt final amb l'estabellament d'una ampolla de xampany a la mateixa porta d'entrada de la fàbrica.

Després es passà a l'hotel Europa on es celebrà l'apat oficial, pronunciant-s'hi també diversos parlaments.

A les quatre i mitja de la tarda arribava de la Seu d'Urgell l'honorable Conseller senyor Comera. Amb tota la bona voluntat hauria volgut assistir a l'acte, però, no li fou possible. L'acompanyaven el diputat a Gorts senyor Zulueta, el diputat al Parlament Català senyor Canturri i altres amics. Visità la fàbrica i s'interessà pel seu funcionament essent-li donades totes les dades pel Director senyor Domènech.

Pujà després a Puigcerdà a visitar l'oficina del

Per virtut de la nova empresa, la ramaderia de la Cerdanya serà millorada i considerablement acrescudada. S'endevina un renaixement econòmic en aquestes altes valls pirenenques. Però no basta això per a evitar l'èxode dels treballadors del camp cap a la ciutat. Cal l'atenció dels poders públics envers les necessitats d'aquestes contrades rurals. Per això el senyor Estelrich fa una apel·lació als més responsables dels homes de govern a la nostra terra per a que realitzin la política de cultura, d'escoles i biblioteques, d'higiene i assistència pública, de camins i comunicacions, de confort rural, en una paraula, que facin que el pagès se senti satisfet de viure en contacte amb la terra que conrea i no enyori les atraccions de la gran ciutat. (Forts aplaudiments.)

El senyor Estelrich conclou remarcant com el problema del ressorgiment total de Catalunya no pot desvincular-se del de l'intervenció reverència i aplicació de les valors espirituals, ni del de la fortificació

i engrandiment de l'economia catalana. Cal desitjar que la igualtat es realitza per dalt i no per baix; no fent nos a tots pobres, sinó suprimint la misèria i la pobresa.

D'altra banda la riquesa va unida a la llibertat. No desitgem pas una Catalunya pobre i buida, sinó una pàtria «rica i plena». Però la riquesa i la plenitud no s'asseguraran sense exaltar les virtuts del treball. Aquesta, diu el senyor Estelrich, és una autèntica festa del treball, i, concretament, del treball català.

Per això, a desgrat de les preocupacions actuals, confiem en el gran esdevenidor que s'acosta, segons la profecia del nostre Maragall. Esdevenidor que vindrà també pels cims pirenaics. Però que només vindrà per la concordància dels catalans en desitjar-lo practicant la cooperació en el treball i la comunió en les coses de l'esperit.

Turisme iniciada i concedida per ell, on l'esperaven els elements directors del Foment del Turisme de Puigcerdà que el regraciaren per la concessió de la dita Oficina, i també els representants del Club d'Aviació Cerdanya que li agrairen la instal·lació del Camp d'Aviació. Fou també acompanyat per l'alcalde senyor Cosp que li agrai la visita lamentant que la seva estada hagués estat tan breu.

Des de l'Oficina de Turisme reprengué en el seu cotxe oficial el retorn a Barcelona.

Tarda i nit es celebraren festes populars, football, balls i saraus que foren concorreguts en extrem.

Durant tot el dia el temps afavorí la gran festa com si volgués donar-li més relleu. Tot fou alegria i entusiasme durant tota la jornada, com no podia ésser de menys, doncs Puigcerdá i la Cerdanya tota havia assistit a l'obertura d'una indústria importantíssima que ha d'ésser per ella una deu de riquesa.

D'ara fa trenta anys

Tenim a davant dels ulls el número de *La Cerdanya* corresponent al 19 de Maig del 1906. En reproduïm de la seva secció noticiari la nota següent:

Falta mes y medio para que el ca-

lendaro señale el primer domingo de julio, fecha en que Puigcerdá, celebra su fiesta mayor llamada del Roser, y en ninguna de las dos Sociedades que desde hace algunos años, vienen encargándose de su

organización, hemos oido hablar ni una sola palabra de aquella.

¿Es que el programa se reducirá á bailes y conciertos como de costumbre y por ello no tienen prisa los organizadores?

Parécenos sería hora de que, puestas de acuerdo ambas Sociedades con el Ayuntamiento y particulares, especialmente con el comercio, pudieran acordarse fiestas con programa variado, á fin de atraer el mayor número posible de foras-

teros, siendo las del Roser la vanguardia de otras mejores que podrán celebrarse en el mes de agosto, y de las que Puigcerdá obtendría grandes beneficios, á la vez que se haría más agradable la estancia del veraneante.

Algo mas lejana esta la feria de la parroquia de Canillo en el valle de Andorra, que deberá celebrarse en los días 16 y 17 de octubre, y ya el Sr. Cónsul D. Antón Calvó, ha publicado los correspondientes anuncios ya colocados en diferentes sitios de esta villa.

Tomemos ejemplo de los andorranos.

Segons es veu, trenta anys enrera es queixaven de què un mes i mig abans de la festa major encara no se'n parlés. I què dirien, donc, ara en que no se'n parla gairebé fins a la setmana anterior. I això que ara és el jovent que se'n cuida i que ningú més que ell ha de tenir interès en que la festa sigui ben reeixida.

Bé hi ha prou temps —diem a Cerdanya— i aquest temps que tenim al davant és el que ens fa fer tard.

Es que no curarem mai?

Caixans, i descendint els dolents —cal suposar-los dolents— a l'estació d'Alp per a perseguir-la...

També s'hi deurà veure, com a fons d'alguna escena, la nostra encimbellada Vila i panorames diversos de la nostra Cerdanya, vista en plena primavera i al cor de l'hivern, puix que, com recordaran els nostres lectors, pel mes de febrer alguns d'aquests cineastes romangueren unes setmanes ací filmant panoràmiques que, en aquella ocasió, no podien ésser d'altra manera que hivernals.

Nosaltres prou voldríem que l'èxit d'aquest film fos ben gran i que servís de reclam i propaganda per aquest recó de món on vegetem. Diuen que estarà llest dintre d'uns sis o vuit mesos; caldrà estar a l'aguait per a quan s'importi a Espanya, com és d'esperar que es faci, majorment si tenim en compte que sabem que hi intervé algun cineaste barceloní.

Alexandre BULART I RIALP

ADVOCAT
BARCELONA
Balmes, 10 Entl. - Telèfon, 11287

ESTAMPES PER A PRIMERA COMUNIO

en trobareu un bon assortit a preus limitats en l'Impremta d'aquest Periòdic

Hollywood - Puigcerdá

L'aconteixement màxim, o quan menys el què dona lloc a més comentaris, és el de l'estada a la Vila d'una *troupe* de pel·liculers (artistes, cameramens, directors i auxiliars) pertanyents a la Casa productora anglesa Phoenix Films.

Han vingut ací, tal com ja havíem anunciat mesos enrera, a filmar els exteriors d'un film que, ara com ara, no podem pas precisar si resultarà una espanyolada o no, però si podem dir que el seu títol serà «La Casa de l'Espanyol», i que els artistes hi llueixen uns vestits que ja els voldríem nosaltres per les diades de Carnaval.

Els protagonistes s'anomenen Manuela —ens fa l'efecte que serà una Manuela simpàtica i fins castiça, cal dir-ho— i ells, «Carlos» i «Bernardo», i és de suposar que l'un serà el bò i l'altre el dolent, personatges imprescindibles en tota pel·lícula que s'estimi. Però, el bò de tot això, és que han reclutat una colla de cerdans, ens els han disfressat i maquillat i, sense més ni més, ens els han convertit en artistes cinematogràfics; algun n'hi ha entre ells que encara no s'ha revingut de l'emoció que li causà la tria de què ha

estat objecte. Sabem d'algun altre que està preocupat perquè no ha pogut encara posar en clar com se diu, i també li han dit que en la pel·lícula surtirà parlant anglès autèntic, cosa que no capeix ben bé. I no parlem d'aquell grupet del qual n'han de matar un; no saben quin serà ni com l'han de matar i, és clar això els fa estar enguniosos.

Per acabar d'arrodonir la cosa, s'ha produït la nota tragi-còmica de pretendre la C. N. T. local que les persones d'ací que hi treballen ténen de tornar-se diàriament amb els desvagats locals. Es una idea que la trobem encertadíssima i original, i és de suposar que quan a Hollywood se'n enterin voldran conèixer l'autor.

Tornant al film, sabem que s'han prèsvistes i impressionat escenes a les fondalades de Sanillers. amb les abruptes seralades de Cadí com a fons; a Maranges, a la Collada de Toses, a la Torre de Riu, a Isòbol, on els protagonistes han travessat el Segre —que per cert baixa ben gros— a peu, decidint banyar-s'hi fora de programa; han contractat un tren per a què la protagonista en pogués fugir a

Useu el català en totes les
vostres activitats

Consigna del Comitè
de Catalanització.

CLARIS

Novament en vigència l'Estatut i represa la vida del Parlament Català, tornarà a aparèixer el setmanari CLARIS que una difusió tan assenyalada va assolir durant la discussió de l'Estatut a les Corts de Madrid.

En la seva reaparició, CLARIS serà un «comentari a la vida nacional». Redactat com en la primera etapa, pel senyor F. Maspons i Anglasell; aquesta vegada amb alguns col·laboradors dels núclis de joventut que són els qui han instat principalment la seva reaparició.

El contingut de CLARIS en la seva actuació anterior i especialment el nom del senyor Maspons i Anglasell, són l'assegurança del tó en que es mantindrà.

Per sobre de l'interès de la política de partit, serà comentada la tasca del nostre Parlament i dels organismes de govern i les incidències de la vida nacional amb l'intent d'enfortir la posició pública de Catalunya dintre les característiques de les realitats actuals.

Així mateix reflexarà els fets cabdals d'altres pobles d'Europa que puguin servir d'estímul als catalans.

CLARIS reapareixerà el dissabte vinent, dia 16 d'aquest mes.

D'ACI I D'ALLA

El tancament dominical dels comerços.

Els botiguers i comerciants tots puigcerdanesos, estan —al nostre entendre amb raó— d'allò més preocupats, amb motiu de les reiterades ordres que es vénen rebent dimanants de la Generalitat, en el sentit de què es té d'observar el descans dominical d'una manera total.

Es cosa sabuda que aquesta disposició representa per a la Vila un perjudici immens, puix que, en el nostre cas, no hi cap ben bé allò de que el què no es compra el diumenge s'adquireix el dissabte; o bé el dilluns. Un cas demostratiu és el de la munió de francesos que, precisament els diumenges, visiten Puigcerdà; excel·lent clientela per les botigues locals, que d'aplicar-se aquelles ordres solsament en beneficiaran els cafés i restaurants. A més, això comporta la desaparició del nostre tradicional i antiquíssim mercat diumenger, que si no per altra cosa, per patriotisme s'hauria de mantenir, puix que en aplegar-se a la Vila les dues Cerdanyes una vegada a la setmana, fa que subsisteixi al llarg dels anys i fins dels segles, malgrat les barreres frontereres arbitràries, el reconeixement implícit i cordial, per part dels cerdans tots, de que Puigcerdà segueix essent la capital indiscutible de la Cerdanya, de tota la Cerdanya.

En bona doctrina catalanista, si volem deixar de banda els interessos materials, ens sembla que la Generalitat hauria de respectar i deixar subsistent el mercat diumenger de Puigcerdà.

Pobre bosc de Saltègat!

El bosc de Saltègat, aquell bosc que teòricament és de

Puigcerdà, però que practicament pertany a tothom, és digne de millor sort.

El pertànyer a la Vila de Puigcerdà és la seva desgràcia, ja que tothom qui vol disposa a gratcient dels seus pins i abets que són tallats, manipulats i transportats amb la més gran impunitat, com ho corrobora el fet de que no s'ha penyorat a ningú de molt temps a aquesta part, precisament quan els roboratoris d'arbres s'han incrementat extraordinàriament.

Perquè s'abandona d'aquesta manera el nostre bosc?

Aquest és, encara, el bé comunal més important de Puigcerdà, però, si les coses segueixen com ara alguns anys més, ens en podem ben despedir.

Un que no està per brocs.

Les parets d'un departament, diem-ne íntim, d'un establiment local, estan plenes d'inscripcions de tota mena. N'hi han de tots colors, predominant les de mal gust, potser per estar en caràcter; se'n hi troben de sicalíptiques, de porques, de polítiques, de socials... Els "BIBA LA ANARQUIA hi alternen amb els "MUERA X...", "ABAJO EL FACISMO" i "VIBA EL COMUNISMO LIBERTARIO".

Darrerament n'hi ha aparegut una que no podem resistir la temptació de transcriure, l'autor de la qual demostra ésser un irònic i un pràctic. Diu així: "VIVE LA PROPRETÉ; DU RESTE JE M'EN F...",

B.

NOTICIARI

ELS CIGNES DE L'ESTANY.— Aquests simpàtics estadants del nostre Estany estan d'allò més atrafegats amb llurs cries, i els puigcerdanesos, qui més qui menys, intrigats per a veure si enguany queden millor que el passat, en què no fou possible portar un sol ou a terme.

En el nostre proper número possiblement podrem ja anunciar quelcom de definitiu sobre el particular.

ELS RENTADORS PUBLICS — Se'ns han queixat diverses dones de que els safarejos públics es tanquen massa d'hora, a les 6; trobem que ténen raó i sobretot en aquesta época del dia llarg. Fóra convenient que restessin oberts fins a les 7 i mitja o les 8, donant així facilitats a les do-

nes que treballen durant la jornada per aprofitar aquelles hores.

EL TEMPS.— Hem tingut una bona quinzena. Particularment aquesta darrera setmana. Bona temperatura i dies clars assoleïats.

La Cerdanya ofereix el seu aspecte brillant de color i de vida.

A l'hora de tancar l'edició tenim amenaces de pluja.

PRODUCTOS SOJA-SANE

Purés - Farines - Xocolates - Cacao - Llet Soja líquida - Crema de Soja - Ou Soja
Café descafeinat - Vins de taula - Xampanyes - Conyac - Licors
Productes reconstituents i especials per a vegetarians, diabètics, etc.

La Soja és la planta que
alimenta més que la carn

Venda a la **CONFITERIA BONET** C. Major, 36
Telèfon, 47

AGRICOLES

Concepte dels adobs en temps primitius i avui

L'experiència de segles, realitzada per milionades d'éssers, ha transmès fins els nostres dies les nocions de moltes pràctiques relacionades amb la manera de conrear les plantes; pràctiques la bondat de les quals no pot ésser desconeguda, malgrat les perfeccions realitzades amb l'instrumental de treballar les terres i les lleugeres modificacions que, en la manera de conduir-les, els progressos de la ciència han fet que s'adoptessin. L'essència del treball dels camps és la mateixa seguida durant llarg temps.

Entre tants procediments, cal posar de manifest d'una manera assenyalada el que es refereix a la forma de fertilitzar les terres, mitjançant l'aplicació dels fems dels estables. Els més vells escriptors geòrgics llatins, ja parlaven d'aquests adobs, de llur conservació i aplicacions, amb paraules tan precises que avui no seria possible trobar-ne de més apropiades. Els romans tenien els fems en tanta estima, que els hi elevaren una divinitat.

Aquest poble, mestre en la civilització, volia així posar sota la protecció divina l'únic fertilitzant del qual

disposava per a fecundar la terra, fent així que els agricultors hi posessin tot l'interès a conservar-los i emprar-los gairebé amb respecte religiós.

L'heretament romà passà sencer a totes les generacions, fins arribar a les d'avui. Cap pagès no s'atreveix a dubtar de la bondat dels fems, ni de la necessitat d'emprar-los.

Amb tot, el saber dels romans sobre el valor d'aquests adobs era imperfecte, degut als escassos coneixements que posseïen de química i de la fisiologia de les plantes. Els nostres avantpassats no posseïen altra guia que la que els marcava l'empirisme.

Ignoraven la naturalesa dels elements que integren la constitució dels vegetals, del terreny i dels adobs; sabien amb tot, que amb els fems solament no era possible reintegrar d'una manera completa la fertilitat a les terres, com tampoc les parts dels farratges que constitueixen l'assimilació del bestiar. A manca de millors raons es limitaven a fer conèixer el valor dels elements amb què comptaven.

Veien amb pena que per més fems que posessin a les terres i les sembres-

sin de plantes considerades com a milloradores, els camps que de molt temps venien conreant-se, anaven gradualment donant collites més migrades, veient-se fins obligats a fer descansar les terres que no donaven produccions prou renumeradores o que eren insuficients per alimentar la població sempre creixent. Tots els esforços de l'home eren insuficients contra aquesta fatalitat; l'ordre divina de dominar la terra, quedava incompleta pràcticament i el pagès seguia essent esclau de la gleba.

L'embranchida de la ciència del darrer segle, féu que el vel que amagava a l'home el secret de la constitució i de la nutrició de la planta, el de la fecunditat dels terrenys, caigués i aquest pogués conèixer les causes de tals fenòmens i iniciar la fertilització integral i treure'n els millors profits.

L'anàlisi i l'experimentació posaven a la mà de l'home nous elements per augmentar la potencialitat productora dels conreus; comptaria en endavant el pagès, a més dels fems, amb els adobs químics. Aquest descobriment ha d'ésser considerat com el més admirable dels obtinguts en el segle XIX. Si amb els altres s'han millorat les relacions entre els pobles, anul·lant les distàncies i amb això l'obstacle principal que els separava, si han contribuït a proporcionar més comoditats, més satisfaccions i fins millors goigs espirituals i materials, la descoberta dels fertilitzants químics

Els Doctors

Antoni PAL SOLE

Francesc PANIELLO GRAU

Ofereixen el seu consultori de malalties dels ulls amb llur cirurgia i graduació de la vista.

Visita el primer diumenge de cada mes a l'HOTEL TIXAIRE de Puigcerdà

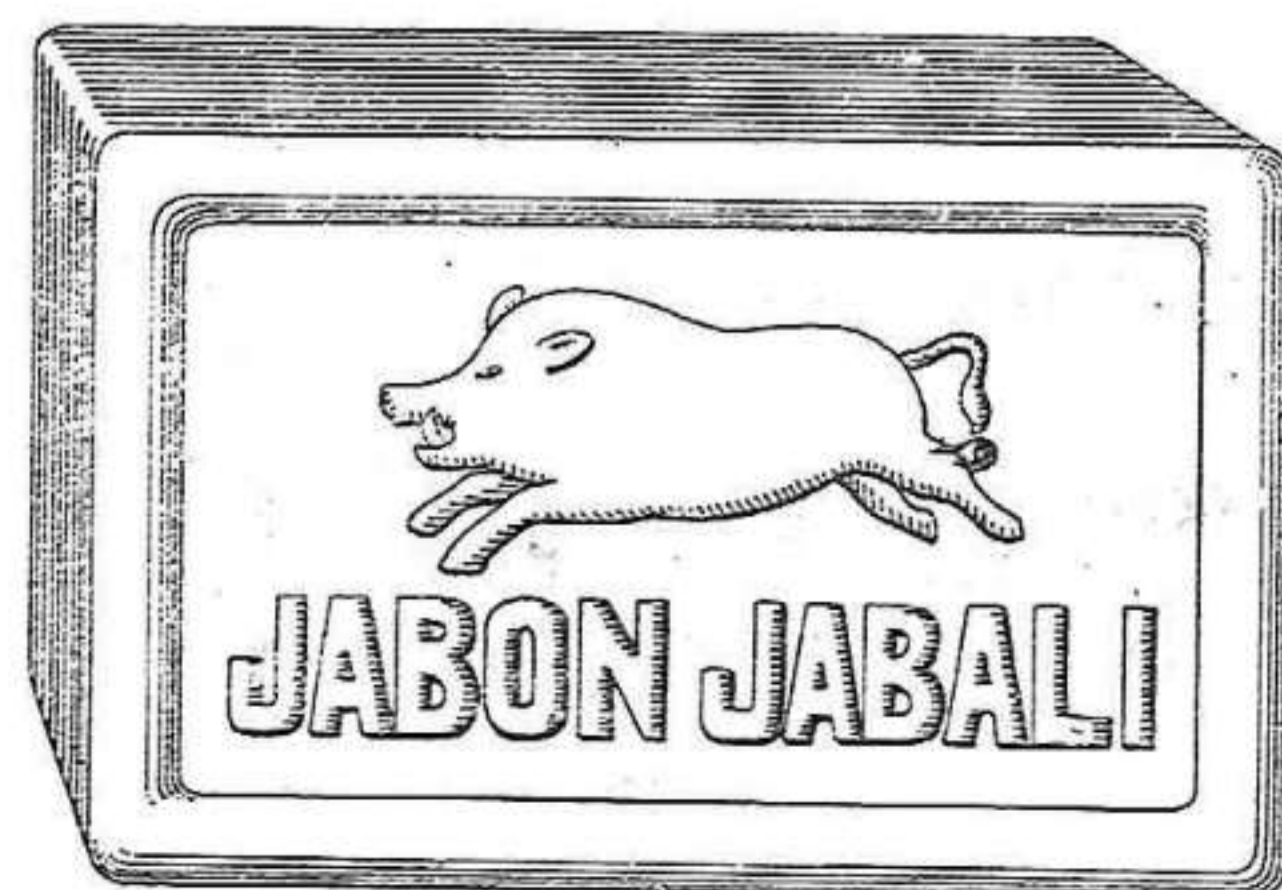
sabons

BARANGÉ

duren
més

renten
millor

Suscribiu-vos a "CERETANIA"

ha resolt el problema més greu, el de la producció i per conseqüència el de la possibilitat de la vida dels humans, sense la qual totes les altres descobertes, res no representarien.

La darrera paraula referent a aquest punt no s'ha pronunciat encara, si bé en els presents moments l'home del camp sap que pot refiar-se dels adobs químics per augmentar la capacitat productora de la seva hisenda.

En això es funda la força meravellosa de l'agricultura moderna; fer creixer, millorar i corregir l'estat de fertilitat de la terra; portar la planta al més alt grau de producció, utilitzant els recursos més fàcils, pràctics i econòmics que ofereixen els adobs químics. Si no s'haguessin pogut emprar, no hauria estat possible arribar a les produccions de blat a 60 i a 70 quintars mètrics per hectàrea i sofrir les magres collites de 10 quintars mètrics, que encara constitueixen les normals de moltes agricultures tradicionals.

Qui desprecia aquests fertilitzants nous i pitjor qui deixa d'utilitzar-los, no és possible que pugui progressar. Constitueix també un error limitar el seu ús com ho seria escassejar les racions als animals de treball. L'eloqüència dels fets i els resultats dels més entesos agricultors, han de fer comprendre la conveniència i fins la necessitat d'emprar sempre amb més abundor, l'únic instrument que fa possible la multiplicació de les collites.

RAFAEL MIR I DEAS

NOTICIARI

Balanc Municipal

Millores portades a cap per l'actual Ajuntament

Ens plau donar una recopilació de les obres, treballs i gestions que ha efectuat el nostre Ajuntament durant la seva actuació.

Estació depuradora d'aigües.

Avinguda de Sant Marc; té una llargària de 1015 metres per 8 metres d'amplària, amb plantació d'arbres.

Plantació d'arbres a totes les carreres de l'Estat, dintre el terme de Puigcerdà.

Plantació d'arbrat també en els passejtos de l'Avinguda Deulofeu, de Solanell i d'Ur, i també al passeig de la Sèquia.

Acabament de l'Avinguda Schierbeck, amb el propòsit de que ho sigui aquest estiu.

Endegament de l'ampliament del parc Schierbeck; actualment ja s'hi ha fet la plantació d'arbres i s'hi treballa activament per a que ofereixi ja un bon aspecte aquest estiu.

Ampliar l'extensió de terreny concedit a la Caixa de Pensions per a l'edificació de la seva Biblioteca Popular, que fou gestionada ja per l'Ajuntament anterior i pel Foment del Turisme. Actualment els treballs de construcció són bon xic avançats i és de suposar que la dita Biblioteca s'inaugurarà aquest estiu.

Construcció del nou escorxador de porcs.

Això, a més de les obres i reparacions de més o menys importància efectuades per la brigada municipal.

A BOURG-MADAME

Pisos per llogar moblats, tot confort
Preus raonables
Adreçar-se a
Mme. Barrère — Bourg-Madame

RECEPCIÓ de l'Acadèmic de Mèrit, senyor Gay de Montellà, a l'Acadèmia de Jurisprudència. — El dia 14 del corrent mes tingué lloc a la sala d'actes del Col·legi de Notaris de Barcelona, la recepció pública del nou Acadèmic de Mèrit, senyor Rafael Gay de Montellà — volgut amic i paísà nostre — a l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya, el qual descapdellà el tema «El principi de neutralitat i el Pacte de la Societat de les Nacions, essent contestat per l'Acadèmic Sr. Roig i Bergadà

Felicitem al senyor Gay de Montellà per tan gran honor, just i merescut, pel qual nosaltres ens en sentim també, en certa manera, honorats.

RETORN. Després de passar l'hivern a Barcelona, ha retornat a la Vila la Sra. Antònia Martí vídua de Bosom.

Ben vinguda.

Un bon Hotel...

una bona taula...

el màxim confort...

Hotel

TERMINUS

al peu mateix de l'Estació

RICARD ALTIMIRAS

Teléfono, 8

Puigcerdá

FERRAN DOU ABADAL

ADVOCAT

Consulta

PUIGCERDA

carrer Llibertat, 14 1er
(dilluns a divendres)

RIPOLL

plaça 27 Maig, 22 1er 2
(dissabtes i diumenges)

Una lliçó de comunisme

Era tan espessa l'atmòsfera que omplenava els salons del Cafè de la Muralla, que talment semblava que una onada de boira baixa ofegadora l'havia envaït.

Quin fum i quin baf més carregat!
Tothom fumava!

La concurrència era de tots els colors: carreters, d'aquells que porten la gorra calada al clatell; mecànics, amb vestits blaus; comerciants, de brusa negra i bastó de tortellatge; pagesos, amb gec de vellut i espardeñyes de set betes; venedors de faixaes i cinturons, etc., etc.

L'ideari polític d'aquell respectable públic era, també, un aglutinant de tot el més *avanzat*. Hi havia partidaris de la *repartidora* immediata; n'hi havia que propugnaven pel socialisme *estatal*, altres pel comunisme *llibertari*... Per a tots els gustos!

En aquell precís moment en què jo feia les meves observacions, varen entrar tres companys, tots tres ben coneguts i tots tres obrers del ram de construcció.

Una sola taula desallotjada veieren, i a ella es varen dirigir per a ocupar-la.

Els dos primers varen penjar llurs *abric*s i *gorres*; el tercer, *solament* la gorra, per la senzilla raó que no portava *abric*.

—Ep! No! Porta'ns tres *calents*! — cridà en Joan, el desabrigat.

—I a mi amb una copeta de *rom*!

—A mi, també.

—A mi, no — digué en Joan; jo m'estimo més mig ditet d'*anís*.

El mosso va servir-los i ells, entre cullerades de cafè i glopades de fum, anaven conversant amigablement.

—Estigueu-ne segurs! Fins que tot serà de tots, fins que tant seré jo com són els milionaris, fins que podrem disposar del primer auto que passi pel carrer, no anirem bé, continuarem essent ases de càrrega!

—Tens tota la raó! Per què jo tinc de viure en un quint pis i el senyor

Fontanals ha de tenir mitja dotzena de torres? Per què jo tinc de beure vi de ral i ells, els rics, han de beure xampany a tot drap? Això no és just; tenim tant paladar com ells, i volem ésser tant com ells!

—Res, res; l'única solució és el comunisme: tot de tots i santa bona Maria!

En Joan, el del gotet d'anís, anava escoltant aquella conversa que tantes vegades havia sentit dels seus companys. Havia intentat, més d'un cop, fer-los veure el descabellada que era aquella teoria. Tot en va!

Sobtadament es donà un cop al front i exclamà:

—Caram! Quin descuit! Ara em recordo que m'espera a casa l'oncle *Cisquet* per a un assumpte interessant! Dispenseu-me! Marxo de seguit; vosaltres aneu fent, ja ens veurem més tard.

S'alça, *agafa un abric* dels seus companys i comença a posar-se'l.

—Ep, Joan, que et poses el meu *abric*!

—Sí, ja ho veig. Es que tinc fret, i em vindrà bé!

—Es que també en tinc jo, i ei necessito!

—Ara ja ei tinc posat! Adéu-siau!

—Que estàs de broma! Porta l'*abric*! Tens unes menes de sortides...

—li féu, empipat, l'amo, tivant li per la mànega.

En Joan es treu l'*abric*, el torna a penjar, s'assenta novament i diu als seus companys:

— Vosaltres sou comunistes? Vosaltres voleu la *repartidora*? Vosaltres voleu que tot sigui de tots? Mentida! Sou uns farsants! El que preteniu és apoderar vos del que no és vostre; el que és vostre, us ho voleu. Jo, ara, volent posar en pràctica les vostres falses teories, agafava el vostre *abric* i no m'ho permetíeu, tractant-se de un company! Com ho permetríeu si es tractés d'un qualsevol? Parleu més clar i digueu: «Tot el vostre serà nostre, i ei nostre ens ho volem!» I això és comunisme? Això és pilleria!

—..

—Ja sé que vosaltres —continuà en Joan— no sou capaços d'apoderar-vos de res dels altres, perquè us coneix i sou honrats. Ja sé que això us ho prediquen uns homes que, si vingués el cas del comunisme, serien

ells els qui s'emportarien la millor *tajada*, com ja se l'emporten ara, vivint ben grassos amb les vostres suades! Però no sigueu tan *babaus*!... Treballem, siguem econòmics, defensem els nostres drets, lluitem contra les arbitrietats patronals i esquivem de de prop nostre aquesta colla de *vividors* que'ns omplen el cap de cabòries... i ens fan esquitxar les pessetes de la butxaca!

La lliçó era massa clara per a oposar-hi cap rèplica.

En Joan clogué l'*incident*, fent portar tres copetes de *conyac* a costes seves, per tal d'estrenyer més la companyonia que feia anys a tots tres els lligava.

R. de P.

No hem de pronunciar mai cap paraula que pugui ésser una excitació a l'error o al mal.

Manzoni .

Són molts els imperis que han desaparegut, els uns després dels altres, gastats pel temps, destruïts per les revoltes, però cap d'ells en la seva ruina no ha pogut arrossegar la *Religió Catòlica*.

L'home no pot ésser considerat com una màquina de rendiment, ja que la seva dignitat és molt alta. La condició normal de l'obrer és la de viure en família i, en conseqüència, ha de poguer fer-la subsistir decorosament amb el producte del seu treball.

Cardenal Suhard

Contra tots els qui la combaten o la persegueixen, l'Església es reserva, a través dels segles, una victòria i una revenja assegurades: la seva venjança és de pregar per ells; la seva victòria és de sobreviure'ls.

Montalembert

Per a resoldre els problemes socials tan complexos, és necessària primer la caritat cristiana, que deixa infus dintre del cor dels homes un xic de Cor del Crist; i és necessària després la verdadera noció de la justícia, base de totes les relacions socials.

Mr. Besson

Turistes: A l'estiu i a l'hivern, el **GRAN HOTEL**

TIXAIRE

us ofereix el màxim confort dintre d'un ambient luxós i ensems discret

NOTICIARI

SUBVENCIONS PER A ESCOLES.—A la «Gazeta» ha aparegut la concessió de 25.000 ptes a l'Ajuntament de Fontcuberta, 10.000 per a les seves Escoles i 15.000 per a les de Vilavenut; 10.000 a l'Ajuntament de Belcaire; 30.000 a l'Ajuntament de La Tallada; i 15.000 a l'Ajuntament de Salou. De totes aquestes Escoles des de feia temps s'havia anat ocupant el nostre amic el diputat senyor Estelrich, com consta en el seu llibre II, «Al servei dels Ideals», publicat abans de les darreres eleccions.

TRANSPORTS EN AUTO - CAMIÓ

Puigcerdà - La Seu d'Urgell - Lleida

JOSEP CLAUÓS

Sortides de La Seu i de Puigcerdà:
els dimarts, dijous i dissabtes.

ENCARRECS:

A La Seu: Panestrella, 7. —

a Puigcerdà: Cal Llebra (La Baronia) i
Recader Gavañach.

—**TRASLLAT.**—Ha estat traslladat a Vic el nostre bon amic i company, en Josep Barnach, el qual havia estat fins ara cobrador de l'Energia Elèctrica de Catalunya, a Puigcerdà i pobles de Cerdanya.

Si bé lamentem l'allunyament del bon amic, celebrem que el seu trasllat hagi estat per a millorar-lo en el càrrec

Celebrarem que el nou destí li sigui plaent a ell i a la seva família.

FUTBOL.—Sembla que el nostre F. C. Puigcerdà repren les seves activitats, la qual cosa celebrem de debò, tan perquè ens agrada l'especta-

cle, com pel què contribueix a allunyar la gent dels locals tancats i llocs de vici que embruteixen l'home.

El diumenge passat el nostre equip s'enfrontà amb el Bellver, venent-lo per 7 a 0.

Per avui està anunciat un altre partit contra la Unió Esportiva Urgellenca, de La Seu, la vàlua de la qual fa esperar un partit ben interessant.

El partit es celebrarà en el camp Schierbeck i es començarà a les tres i mitja.

ES VEN UNA CASA APROPIADA per a cafè, sala de ball, hotel. Molt ben situada.
Raó: Procurador **PLANAS**,
Florença, 17 - Puigcerdà

DEFUNCIONS.—Durant la passada quinzena s'han registrat les defuncions de

Adelaida Campí i Travé, de 23 anys,

Sebastià Cantador i Abad, de 74 anys,

Josepa Bové i Vada, de 56 anys,

Joan Formentí i Magre, de 51 anys
i Joaquim Benavente i Lòpez, de 42 anys.

Un nombrós acompanyament assistí als enterraments, en particular al de na Josepa Bové.

Als familiars dels difunts fem present el nostre condol més sincer.

ES VEN: Casa de nova construcció, situada a ple sol, aigua corrent, espaioses galeries. RAÓ: en aquesta impremta.

CASAMENTS.—S'han celebrat darrerament els de

Gil Eugèni Cazorla Santos, amb Carme Pons i Aleu.

Llorens Vidal i Barnés, amb Manuela Bernat i March.

L'enhorabona i que la felicitat no els deixi.

Es lloguen per a temporada o per a tot l'any pisos de nova construcció (10 peces), ne casa ben situada a ple sol. Aigua corrent amb quarto de bany.

Raó: Avinguda Garcia Hernández
Casa **PUBILL** - Puigcerdà (Baronia)

Agricultura i Ramaderia

El darrer número aparegut d'aquesta revista, una de les més importants i més antigues escrites en llengua vernacle, continuant la seva tasca de divulgació tècnica i pràctica, presenta el següent sumari:

La viticultura catalana i l'Ajuntament de Barcelona, Enric Sala.— Tinya de les gallines — L'imperi de la rosa Joan Ros i Sabaté.— La Nicotina i els pugons, Isidre Rogent.— L'exemple d'una tasca colonitzadora eficaç, Raül M. Mir.— L'agricultura i la ramaderia a Menorca, H. Fernandez i Sanz.— Les races espanyoles de gallines, Salvador Castelló.— Si voleu bons prats, adobeu-los racionalment.— Concepte dels adobs en temps primitius i avui, Rafael Mir i Dèas — El viver i la plantació de la vinya, Joan Vallès i Estruc.— El que diu la premsa: Petits regadius, Manuel Florença.— Notes informatives: Les Assemblees de la U. S. A. — Concurs de fotografies de Roses.— Concurs-Exposició de Roses.— Les captacions d'aigües del Mogent.— Cens de propietaris i conreadors — Els mercats de bestiar — Cooperatives per a la fabricació de conserves.— Els aparells insecticides considerats com a maquinària agrícola.— Normes per al transport de carn de porc.— El Canal de Siurana.— Nova Junta de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre.— Calendari de Sembres.— El Mercat.

L'administrador d'Agricultura i Ramaderia, trametrà gratuïtament un número de mostra a qui ho sol·liciti a Avinguda Maristany, 19, Telèfon 20.941, Barcelona.

Suscribiu-vos a CERETANIA
ei periòdic de Cerdanya

Ja sou de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana?

No els heu vistos brillar mai, aquests mots? Mai no han impresionat la vostra retina i han fet néixer en vosaltres el desig de poderlos contestar afirmativament? En sabeu tal vegada el nom, però no tota la seva història i tot el seu contingut. Veieu aquest infant que us els adreça amb un espurneig als ulls d'intel·ligència i d'alegria? Penseu-hi uns moments en el que vol dir protegir l'ensenyament català. De totes les facetes del patriotisme crec que és la que té una fulgència més viva, una fulgència més pura.

Deia Bofill i Mates, l'orador màxim: "Jo en parlar del problema de la llengua, en pensar que àdhuc homes de bona fe voldrien llevar-nos la nostra llengua i el nostre esperit, per a fer-me'n càrrec he d'acudir a una imatge, a un grec — mestres en imatges—. Em sembla recordar la figura d'Edip el rei qui sota la grapa del destí plora els seus infortunis i en veure, en sentir el mal fet que pesa sobre ell, s'arrenca els ulls, i el veig córrer a les palpentes com un orat, regalimat-li la sang per la faç venerable i tacant-li la túnica puríssima. I en aquesta imatge veig la imatge del poble català, no sense ulls, però sense ànima havent perdut el que és el matrimoni més gran d'un poble: la Llengua". Fins ací el nostre orador-poeta, el més pulcre, el més elegant, el més vigorós: el nostre Ciceró.

I en aquesta tasca de recobrament del nostre patrimoni més gran, l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana és la que hi ha treballat i hi treballa amb més continuïtat i amb més eficiència. Tota l'obra de la Protectora gira a l'entorn de la Llengua Catalana: Concursos, Curssets, Editorial, Comitè pro Catalanització, Escoles... És que la Llengua és l'expressió de la Pàtria. Veieu sinó el que diu el successor de Francesc Eiximenis en la Seu d'Ulldeu, el restaurador del Monestir del Canigó, el de la Mitra daurada i el del bàcul florit, que diria Ventura Gassol, el Patriarca de la terra catalana del Rosselló, que tant i tant ha fet, diu ell mateix, a honor de la terra, de la raça, i de la Llengua Catalana, Monsenyor Juli Carselade al cel sigui: La terra i la raça, diu, són unides inseparablement i de llur unió va néixer la llengua després d'una gestació de vegades secular. Intentar d'aniquilar un dels tres termes d'aquella trinitat: la mare-terra, la raça o la llengua seria una obra impia i a més quimèrica. Carles Aribau per a cantar la glòria del seu patró, recorda la bellesa de la seva llengua: "Oh llengua a mos sentits més dolça que la mel"

Es que una nova literatura catalana

com la del segle XIX, diu Garcia Silvestre, no es compren sense un gran amor i un gran entusiasme en els escriptors pel conreu de la nostra parla. És la que mantingué el foc sagrat que va fer possible la Renaixença. L'etern foc de la Pàtria, diu Torres i Bages, el Bisbe, com brasa després de bufada la cendra torna a espargir la calor mai no apagada. És l'esperit de Catalunya i si l'esperit viu, afirma el nostre Patriarca, tindrem Pàtria, si mor, morirà ella mateixa. I per fi fixeu-vos en aquest fragment de Rovira i Virgili: "La força de la Llengua pròpia — força profunda, subtil, constant i perenne — donà personalitat a Catalunya a través de la seva història i al llarg de la renglera dels prínceps i monarques del Casal de Barcelona. Les millors glòries de la Catalunya nacional i de la Catalunya imperial resplendiren amb la gran claror del foc espiritual de la llengua".

Es per això que jo crec que el patriotisme més oficient és el de la Protectora. Laborar pel recobrament ple de la nostra ànima nacional. Fer-la penetrar especialment a l'ànima dels nostres infants per mitjà de la creació i subvenció d'Escoles, del llibre de text senzill i bell, e'gant.

Si des de la seva infantesa ja veuen honorada com cal la seva parla, en el moment on què les impressions resten més fortament gravades. Si arreu veuen la nostra senyera espiritual glomflats el seus plecs de seda d'un vent de glòria, digueu-me si aquesta no és així ras i curt l'obra patriòtica? Digueu-me amb quina convicció no treballaran per Catalunya aquets infants en la seva joventut i en la seva maduresa. El que es té en néixer no es deixa en créixer, resa un aforisme nostre. Un sentiment vague, un amor per la terra ja el tindrem perquè el mateix veurà l'encoman. Però entre les imposicions foranes i el sentiment nostre, si la raó no hi ajuda es crea un estat de consciència confusionari. El sentiment és roentor. La convicció es el ferro. El sentiment roentor pot servir en un moment donat en un moment d'heroisme. Però el sentiment fruit d'una convicció és persistent, constant, tenaç. És un sentiment no solament amb arder sinó amb llum, amb la llum de la raó que veu el camí en una transparència d'aire primaveral. No és aquella ardència caliginosa d'estiu que emboira el camí. És un abrandament serè que impulsa i encen el desig d'apostolat i fon tot obstacle que es posa al seu pas. És fort perquè sap on va. És persistent perquè sempre veu la fita blanca, tota argentada de claror d'estel, matallica,

que té lluïssors de fulla de cer platejada per la lluna i per més fosc que sigui el camí més fulgeix la seva plata.

Quina activitat catalanista es pot comparar a aquesta que assegura una base ferma, un fonament incommovible al catalanisme pel qual fa tant de temps que treballem?

Una Institució que mostra en tota la seva bellesa la nostra Pàtria a les ànimes verges de tota concupiscència i que encara no s'han encomenat aquell crostisser que enganxa la vida i que impedeix la vibració i l'entusiasme. Si en aquella època de felicitat negativa veuen resplendent la bellesa de Catalunya ja mai més no deixaran d'estimar-la i en el santuari del seu esperit dreçaran un altar on col·locaran aquesta Imatge per a retre-li un culte fervent i etern. I des d'allí, com la flor de la ginesta des de l'altar de la muntanya, els parlarà de la flor de la infantesa i plantarà en el seu cor un ametller florit.

Fixeu vos en les conseqüències d'aquesta labor eminentment nacional. Entronitzant la llengua nostra a l'Escola, retornant-li la senyoria que li pertoca, els infants es veuen alliberats d'un pesombre que com una llosa de plom impedia el desenvolupament normal de la seva intel·ligència. Desapareix aquell complex d'inferioritat que els creava o contribuïa a crear una timidesa que a vegades ofegava intel·ligències ben dotades. Entronitzant la nostra llengua en el llibre de text desapareix aquella mala gana amb què eren agafats aquells llibres escrits en una llengua que no entenien. I encara a més a més de veure-hi la seva parla hi troben aquell bon gust, aquell paper, aquella lletra, aquelles il·lustracions, aquell llenguatge, clàr, nitid, saborós, vehicle excel·lent per a fer penetrar en el seu esperit els bells útils i bons ensenyaments que han de restar en ells per sempre més gravats. Exemples? Un llibre qualsevol dels que hagi editat, però especialment la «Història de Catalunya» de Ferran Soldevila, «Història» d'Enric Bagué i Jaume Vicens il·lustrades respectivament per Vinyals i Obiols i el «Llibre de la Natura» de Salvador Maluquer i Antoni Parramon. I no és solament la tasca editorial i la tasca escolar que preocupa a la Protectora. És també la salut dels nostres nois. Les colònies escolars que al temps d'estiu sosté, procuren l'enfortiment i el repós d'un bon nombre d'infants que així acumulen energies pel curs vinent.

No acaba aquí, tampoc, la seva missió a més de mantenir les Escoles per ella

creades i de subvencionar aquelles on la nostra llengua és honorada com cal celebrada anualment arreu de la nostra Pàtria una sèrie de concursos de lectura i d'Història de Catalunya.

Dóna periòdicament cursets de català i molt més faria o bé més radi agafaria la seva acció, en amplitud i profunditat si l'esforç de tots es sumés a la seva obra.

Molts catalans figuren en els seus rengles, però n'hi manquen molts més encara. Cap obstacle no hi ha que ens barri l'entrada. Ni les opinions polítiques que ací totes es fonen en una obra nacional.

Ni la quota, mínima a tot ésser-ho. L'única cosa que priva als catalans que actualment no hi formen és la desconexió de la seva necessitat.

Com més forta sigui la seva acció, com més s'aixampi el seu radi més es consolidaran aquestes llibertats nadores que ara fruïm. L'esperit que anima la nostra benemèrita Institució a mesura que penetri arreu més oficient serà el nostre patriotisme. Ella aportarà el nostre sentiment aquella convicció que l'acció necessita per a ésser durable i consistent.

En aquests moments en què sembla que comença a prendre en les masses aquell foc de la Renaixença, que els esperits selectes ja han superat, és més convenient que mai consolidar la Protectora. Que tots els catalans conscients del seu deure, la facin esponerosa. Que sigui la rectora d'aquestes masses que han començat a sentir l'esgarrinxada de l'estel. Que ella, farrell fita a la vegada, brilli amb llum indefectible per tal que aquest poble ferm fort i apte s'orienti ben bé i corri aladament per aquests camins de recobrament.

Català, ciutadà conscient del que ets i del que val la teva terra. Resonaran en el buit, no trobaran un resò afirmatiu en el teu esperit aquelles paraules que amb un espurneig d'intel·ligència t'adreça aquell minyó aixut: Ja sou de l'ASSOCIACIÓ PROTECTORA DE L'ENSENYANÇA CATALANA?

Antoni JAUME

**HOTELLERIE
CERDANE**

el màxim confort
dins d'un ambient
cerdà

Vídua SALVAT
Bourg-Madame

**FABRICA DE BEGUES CARBONIQUES
GASEOSES - SIFONS**

FRANCESC DAFIS

Elaboració de l'exquisida "Pinya Tropical"

DIPOSITARIA DE LA CERVESA "MORITZ"

FABRICA: Carrer de Florensa — DESPATX: Revolució, 27-Tel 64

P U I G C E R D A

L'ambient municipalista cerdà

Indubtablement no podem pas calificar de caire municipalista la nostra Comarca. Sobradament són coneguts els fets pel qual raó es visura aquesta tesi, i els motius que l'indueixen a la manca de tal primordial acció.

A part segurament del més gran nucli urbà, on d'una manera més o menys intensa, es deixa sentir aquesta doctrina pels efectes d'urbanització, els demés pobles de la Comarca queden, realment, ben allunyats de tota activitat municipalista.

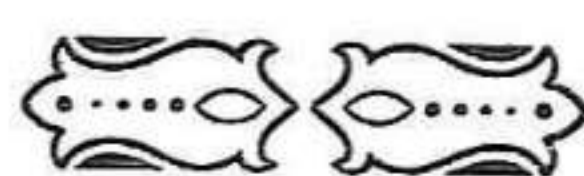
Alguns atribueixen que aquest enigma és degut a que molts són els pobles en els quals l'agricultura hi predomina, i la part de govern municipal, està regentat per persones que per efectes de la seva professió, no poden dedicar-se a la cosa local amb el zel i constància que el cas requereix.

Em pro de totes maneres, la part omnívida existeix. Ben palpables en són les causes. Dintre l'esfera administrativa Regional i Estatal, la nostra Comarca ocupa un lloc molt ínfim en lo que concierneix a associacions d'índole municipal o efectes jurídics dimanant de les mateixes. I aquest, precisament, es un dels fets principals pels quals aquesta anomalia s'exterioritza.

Naturalment, que molt som els que veiem aquestes incidències baix un punt de vista teòric, i la realitat ensenya que aquestes normes a la pràctica prenen un caire ineficaz degut a lo que anteriorment exposava. Em pro si convindria que aquest ambient cerdà, ben conegut arreu del món pel seu caràcter ramader i agrícola, també s'embelleixi d'un caire municipalista, fonament de tot problema urbanístic, i a l'ensems imprescindible per tot projecte turístic, base primordial de la nostra preuada Comarca

LLUIS SOLER MITJAVILA

Llívia, 29, 4, 36.

Des de Llivia

—En el local dels «Avantguardistes», vé projectant-se la pel·lícula de la casa Gaumont, «El Conde de Montecristo», amb èxit creixent. La pel·lícula és de quatre jornades i això és una dificultat en el sentit de concurrència.

Els aficionats al teatre «Tots Amics», de Llivia, representaran dintre de poc el gran drama de Guimerà «Terra Baixa». Desitgem que els surti bé l'interpretació d'una obra tan difícil.

—Amb motiu de la refutació que han fet els patrons pagesos de les bases de treball presentades pels mossos, aquests darrers s'han declarat en vaga.

Avui, dijous, encara no s'ha resolt. Se suposa que demà, divendres, dia 15, una comissió de mossos de pagès anirà a la Delegació del Treball, de Girona, a veure d'arranjar el conflicte. Tothom ho desitja en bé dels patrons i dels mossos

El Corresponsal

HOTEL JARDI

Director propietari:

JOSEP GOMA

Grans reformes. Cuina casera.
Habitacions amb aigua corrent,
freda i calenta

Confort Comoditat

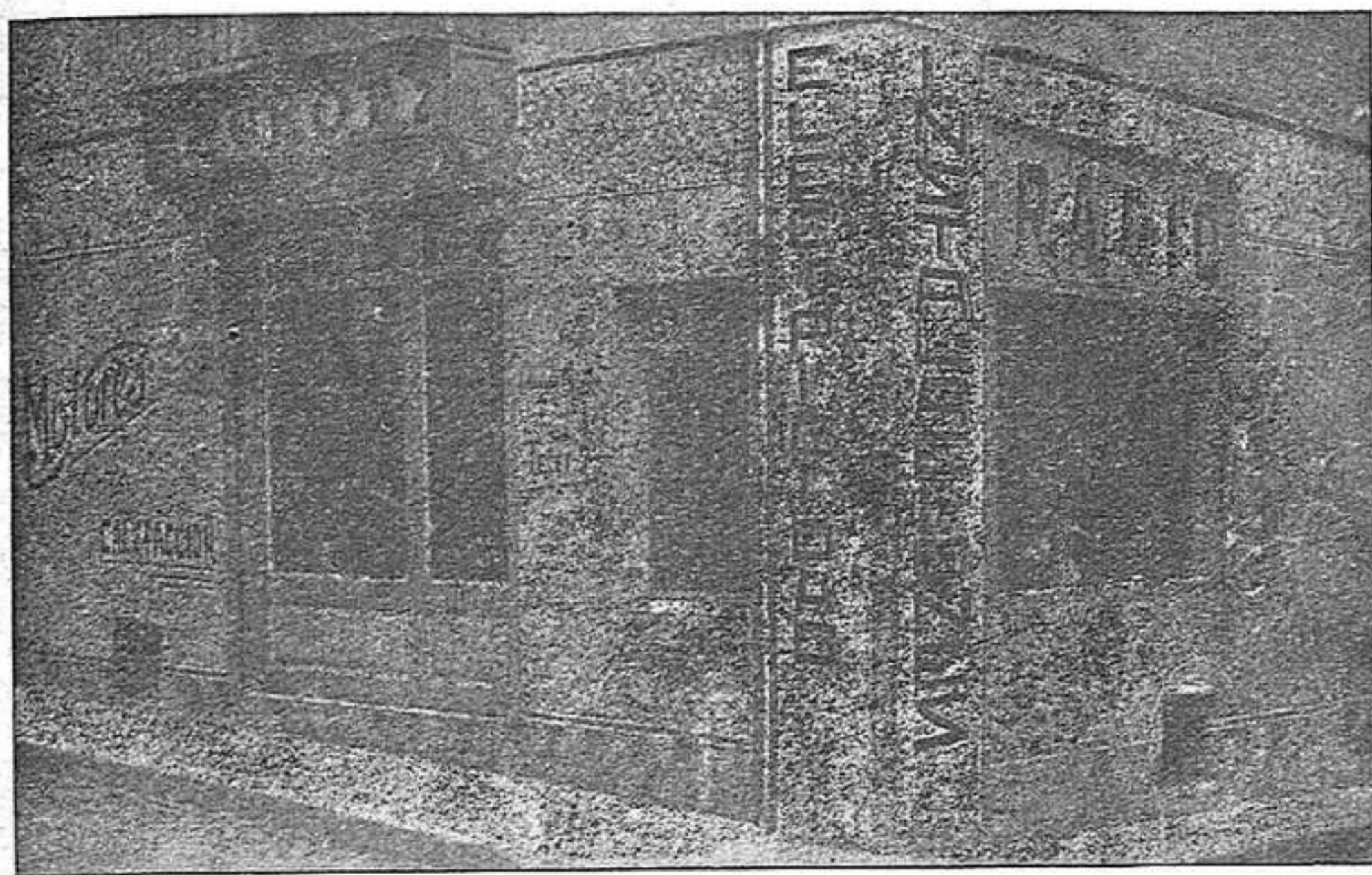
Pensió des de 9 ptes.

Plaça St. Josep Oriol, 1

Telèfon, 11.213

a 100 m. de la Rambla, en el centre de la ciutat BARCELONA

ELECTRICITAT **J. CLOT** ESPANYA, 2

LLUM - FORÇA - CALEFACCIO - RADIO
Instal·lacions de tota mena - Reparacions

per a fer labors gastis sempre

KUKILLO

nom registrat - fabricació patentada

MADEIXES DE 50 GRAMS
COLORS RENTABLES

Especial per a brodar i confeccionar
a ganxet i punt de mitja, sueters
tapets, bosses, colls, borles, sarrells

Facil de treballar Caiguda inimitable

Feu fer els vostres impresos en català :: Encarregueu-los en aquesta Impremta

Anónima Alsina-Graells de Auto Transportes

Societat General de Serveis Postals i Interurbans

A BARCELONA: Direcció i Oficines, Passeig de Gracia, núm. 18

Despatx de Bitllets, equipatges i encarrecs: Ronda Universitat, 4 - Telèfon 21163

Horari que regeix des del 19 d'Abril 1936, en les següents línies:

Seu d'Urgell - Calaf - Barcelona

Sortida Seu d'Urgell	12·15	4·00
» Organyà	12·45	4·30
» Oliana	13·30	5·15
» Pons	14·15	6·00
» Torà	14·50	7·00
» Calaf	15·15	7·15
Arribada Barcelona	17·45	10·15 f. c.

RETORN

Sortida Barcelona	14·30	7·30 f. c.
» Calaf	16·30	10·—
» Torà	16·50	10·25
» Pons	17·30	11·30
» Oliana	18·—	12·15
» Organyà	18·45	12·45
Arribada Seu d'Urgell	19·—	13·15

Barcelona - Puigcerda - Seu d'Urgell

Sortida Barcelona	7·—	8·— f. c.	14·— f. c.
» Puigcerdà	7·—	12·50	18·00
» Martinet	7·45	13·35	18·45
Arribada Seu Urgell	8·30	14·20	19·45

RETORN

Sortida Seu d'Urgell	5·45	13·45	16·45
» Martinet	6·30	14·30	17·30
» Puigcerdà	7·15	15·15	18·15
Arribada Barcelona	12·— f. c.	20·30 f. c.	

Seu d'Urgell - Andorra - Encamp

Sortida Seu d'Urgell	9·—	11·15	14·45	20·—
» Andorra-Escaldes	9·45	12·—	15·30	20·45
Arribada Seu Urgell	10·—		17·—	

RETORN

Sortida d'Encamp		9·—	12·15
» Escaldes-Andorra	7·30	9·15	12·30
Arribada Seu Urgell	8·30	10·15	13·30
			17·15

EL MILLOR MATERIAL PER A CONSTRUCCIONS

Rocalla

TUBS PLANXES ACANALADES DIPOSITIS CANALONS DIPOSITIS PER A WATERS PLAQUES DE 40x40cm REVOLTONS

TELEFON: 20768 **ROCALLA S.A. BARCELONA** Rbla. ESTUDIS 14 y CANUDA 2

Representant per aquesta Comarca: **JOAN PEIX - Revolució, 7 - Teléfon, 11-R PUIGCERDA**

AVINGUDA SCHIERBECK

Venda de Xalets

Pagament a terminis i al comptat

Construccions a gust del comprador o ja edificades

Raó:
MIQUEL PONS Procurador
Puigcerdà

CARBOLUX

SUBSTITUT DE L'ANTRACITA
ense fum
ense suja
ense cendres

EL MES NET

Superioritat en calories sobre els altres combustibles
Infinítament superior a tots els millors aglomerats
De molta duració, poc pes i, per tant, d'economia insuperable

Adresseu comandes a:
Manuel Arró Augé - Telèf. 35 - Puigcerdà

RECADER directe de Puigcerdà i sa Comarca a **BARCELONA**

P. GAVAÑACH

dies de sortida de PUIGCERDA: DIMARTS i DIVENDRES a la de la tarda
dies de sortida de BARCELONA: DIMECRES i DISSABTES a les 6 de la tarda

ENCARRECS:

PUIGCERDA LLIBERTAT, 42 - Teléfon 108,	BARCELONA RECH, 73 - Teléfon 15028 PETXINA, 6 - Teléfon 17622
--	--

SERVEI RÁPID - PREUS ECONÓMICS

JOAN ANGLADA VILARDEBO
ADVOCAT

Exercici en els partits de Puigcerdà i Vic

Despatx a Vic: Riera, 31

URBANITZACIO DEULOFEU

Espaiosos solars per a edificar, en venda, esplèndida situació, prop del Estany, sèquia i parc amb vistes sobre la Cerdanya Francesa i Espanyola, i altres situats prop del Camp de Golf.

Raó:
ESTEVE ARRO (Cal Aldran)
PUIGCERDA

MAGATZEM de MATERIALS de CONSTRUCCIO

.....

calc hidràulica
ciments
guix
rajoles, & &

.....

Francesc Barnola
Rambla de Josep M.ª Martí
PUIGCERDA

Rajoleria eléctro-mecànica

Ricard Tuset

.....

GRAN ASSORTIT DE RAJOLS DE TOTES MENES

Fabricació acurada
Preus mòdics

.....

Font d'En Lleres
PUIGCERDA